

REGIO

j o u r n a a l

Parkstad

- Na 14 jaar Gastenhof wil Brandon vooral iets teruggeven
- Rust op groepen herstellen met hulp en handreikingen

Blijven denken vanuit mogelijkheden

Met dit regiojournaal informeren we u elk kwartaal over interessante initiatieven binnen Op de Bies en Gastenhof. Cliënten laten zien wat ze meemaken en wat hun dromen zijn. Medewerkers vertellen hoe ze zorg, begeleiding en ondersteuning bieden. En hoe ze zich inzetten om die dromen te laten uitkomen. Ook in deze coronatijd, die voor iedereen moeilijk is. In deze editie van het regiojournaal leest u dat er ook nog heel veel kán. Als je maar blijft denken vanuit mogelijkheden.

Naast die mogelijkheden hebben we ook nog altijd elkaar. En samen komen we nou eenmaal verder. Want wat opvalt is dat alle artikelen in dit regiojournaal beschrijven hoe we echt veel kunnen bereiken als we gezamenlijk onze schouders onder een doel zetten. Door enorme saamhorigheid werden de feestdagen aan het einde van 2020 toch heel gezellig. En groeide ons geliefde carnaval ook weer uit tot een groot feest. Iedereen draagt zijn steentje bij om er iets

moois van te maken: de cliënten zelf, ouders, verwanten en medewerkers. Maar laten we ook niet de talloze vrijwilligers vergeten die onze cliënten binnen de mogelijkheden van de coronamaatregelen in het zonnetje blijven zetten, juist nu ze wel wat extra aandacht kunnen gebruiken. Daarom grijpen we in dit regiojournaal de kans aan om één van die vrijwilligers eens goed in de schijnwerpers te plaatsen. Dat vind ik namelijk wel passen bij een 25-jarig jubileum!

Daarnaast leest u in deze editie ook het verhaal van Brandon, die 14 jaar bij ons verbleef. Nu hij op zichzelf woont, wil hij het liefst iets teruggeven aan andere jongeren van Gastenhof. Dat idee bezorgt mij nog kippenvel. En ik hoop dat het u ook overtuigt dat we hele mooie dingen kunnen bereiken. Met elkaar en vóór elkaar. Ik wens u veel leesplezier!

Lone Linssen
Directeur Koraal Regio Parkstad

→ Externe organisaties
zetten cliënten in
het zonnetje

Een korte terugblik. In december zijn cliënten van Koraal regio Parkstad na een moeilijk jaar flink verwend door verschillende externe organisaties. We vinden het ontzettend bijzonder dat zoveel mensen onze cliënten een warm hart toedragen. Dit waarderen we echt enorm!

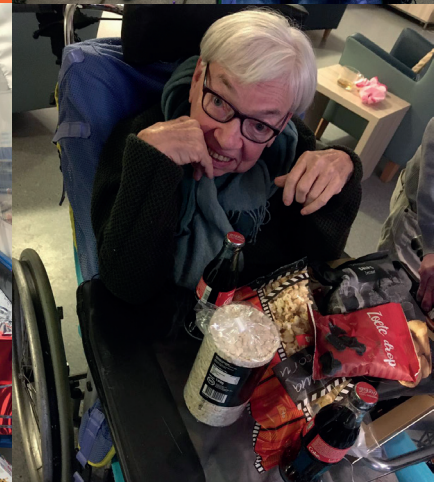

↑ Voor de derde keer in 2020 werden alle cliënten en woningen van Koraal Parkstad door Lieve Initiatieven verrast met een pakket vol post met lieve teksten, kunstwerken en knutselwerkjes. Wederom werden de pakketten met een grote lach op het gezicht in ontvangst genomen.

↑ Stichting Bloemenhart bracht een bezoek aan alle seniorenwoningen met prachtige boeketten bloemen, wafels en spekjes. Meerdere cliënten reageerden vol ontroering.

Het bedrijf Abbott kwam met de Kerstman en zijn hulpjes in de Biesrunner met kerstmuziek naar alle seniorenwoningen om kerstpakketten uit te delen. Wat waren er die dag veel blij gezichten!

→ Vroegtijdige intensieve begeleiding

Street-wise geeft regie terug aan tienerouders en kwetsbare gezinnen

Het ambulante ondersteuningsprogramma Street-wise van Koraal begeleidt tienerouders en kwetsbare gezinnen.

"Wij komen meestal via andere hulpverleners in beeld als er op meerdere leefgebieden hulpvragen zijn", vertelt ambulant begeleider Trece van Cruchten.

"Onze aanpak is uniek. Wij kunnen snel begeleiding bieden en zijn er in de beginperiode zo vaak als nodig om bijvoorbeeld uithuisplaatsing te voorkomen. Wanneer de rust weer enigszins is hersteld, gaan we samen met de betrokken ouders

in gesprek om erachter te komen wat er op verschillende leefgebieden speelt."

De meest uiteenlopende zaken kunnen een tienerouder of gezin uit balans brengen, zeker als ouders al kwetsbaar waren. "Street-wise gaat ervoor om het evenwicht te herstellen", zegt Trece. "Daarbij staat de veiligheid van het kind altijd centraal en staan wij letterlijk naast de ouders. Wij ondersteunen, maar nemen de regie niet over. Ons doel is immers om ouders in hun eigen kracht te zetten."

In Zuid-Limburg heeft Street-wise de laatste vijf jaar een sterke naam opgebouwd. Trece geeft aan: "Steeds meer hulpverleners verwijzen naar ons door wanneer zij constateren dat zaken op meerdere leefgebieden scheeflopen binnen een gezin. En gecertificeerde instellingen en gemeenten onderkennen dat een vroegtijdige en intensieve begeleiding in de thuissituatie

veel kan opleveren. Zo kunnen we steeds vaker voorkomen dat kinderen en ouders in langdurige, zware hulpverleningstrajecten terechtkomen. Dat is best iets om trots op te zijn."

Berenice is één van de ouders die door de ondersteuning van Street-wise de balans in haar leven terug heeft gevonden. "Toen

→ Berenice: "Het voelt fijn om met de juiste ondersteuning te werken aan een mooie toekomst voor mijn dochter en voor mijzelf."

onze dochter werd geboren, was ik immens gelukkig. Maar op een gegeven moment kwamen de driftbuien. En sliep ze niet meer door. Dat sloeg ons op een gegeven moment uit het lood. Ik was op. Een kinderpsycholoog heeft ons toen op het spoor gezet van Street-wise. Trece en haar collega's vertaalden de tips die we al hadden gekregen. Zij maakten het echt concreet. En ze hielpen ons met

→ Kyara: "Door de ondersteuning van Street-wise ben nu meer ontspannen. Ik kan weer ademen en heb mijn leven beter op orde."

zoveel andere zaken, bijvoorbeeld met het vinden van kinderopvang, het opbouwen van sociale contacten en het werken aan perspectief. Ik wil namelijk een andere richting inslaan op het gebied van werk. We zoeken op dit moment uit wat de mogelijkheden zijn!"

Kyara herkent het verhaal van Berenice. Ook zij had het na de geboorte van haar dochtertje

moeilijk. En ook zij kwam uiteindelijk bij Street-wise terecht. "Naast de structurele begeleiding heb ik ook heel veel gehad aan het programma waar ik - samen met andere jonge ouders - gedurende acht weken aan deelnam. Door corona ontmoetten we elkaar online. Maar ik moet zeggen: wat een eye-opener! Ik kwam erachter dat andere ouders vergelijkbare problemen hebben. We wisselden ervaringen uit en leerden van elkaar. En ik wist: ik sta niet alleen. Met sommige moeders heb ik nu nog steeds contact, waaronder Berenice. Die ervaring heeft mijn zelfvertrouwen echt een boost gegeven."

Binnen de aanpak van Street-wise staan traumasensitief werken en een systemische aanpak centraal. Trece vertelt: "We bekijken bijvoorbeeld samen of er ervaringen uit het verleden zijn die voor spanning blijven zorgen. Als we dat weten, kunnen we er namelijk ook iets mee doen. Daarnaast is het ook niet altijd vanzelfsprekend dat een kind zich kan ontspannen. We bieden een training waarin we ouders handvatten geven om die spanning samen met hun kind om te zetten in ontspanning. Verder werken we systemisch. Dat betekent dat we ons niet op afzonderlijke problemen focussen, maar altijd kijken naar het grotere plaatje. Met als doel om de tienerouders en kwetsbare gezinnen die we begeleiden weer de regie terug in handen te geven."

→ Trece van Cruchten: "Wij zijn er om het evenwicht te herstellen. Wij ondersteunen, maar nemen de regie niet over."

Voor Berenice en Kyara ziet de toekomst er inmiddels rooskleuriger uit. "Het voelt fijn om te werken aan een mooie toekomst voor mijn dochter en voor mijzelf", zegt Bernice. Kyara kan ook weer vooruitkijken: "Ik ben nu meer ontspannen. Ik kan weer ademen en heb mijn leven beter op orde." ■

→ Hoe kijken voormalig cliënten terug op hun tijd bij ons?

Na 14 jaar Gastenhof wil Brandon vooral iets teruggeven

Brandon Pattijn (22) is begonnen aan het volgende hoofdstuk van zijn leven. Na 14 jaar bij Koraal locatie Gastenhof was hij er klaar voor om zijn vleugels uit te slaan en - met een beetje begeleiding - op zichzelf te gaan wonen. Maar het boek Koraal is allesbehalve gesloten. Op dit moment is Brandon vrijwilliger bij Op de Bies, waar hij graag met cliënten een ommetje maakt over het terrein. Ook zit hij nog in de bewonersraad bij Gastenhof. Om als ervaringsdeskundige zijn bijdrage te leveren aan het reilen en zeilen op de leefgroepen. Koraal komt zelfs voor in zijn toekomstplannen. "Uiteindelijk zou ik graag iets terug geven voor al die jaren dat ik hier heb gewoond", vertelt Brandon. "Mijn uiteindelijke doel is om zelf in de jeugdhulp aan de slag te gaan. Waar? Dat zou zo maar eens bij Koraal kunnen zijn."

Brandon kwam in 2007 als achtjarige jongen voor het eerst bij Gastenhof. "Eerst bij de naschoolse dagbehandeling", vertelt hij. "Maar omdat het thuis op een gegeven moment niet meer echt lekker liep, heb ik zelf gevraagd of ik bij Gastenhof mocht komen wonen. De eerste tijd op een groep was erg wennen, maar na verloop van tijd heb ik wel

mijn draai kunnen vinden." Brandon maakte in de jaren die volgden een grote persoonlijke groei door. Zo woonde hij eerst op groepen met veel aandacht voor regels en structuur. "Had ik ook nodig", zegt hij nu zelf. "Want ik was best wel een beetje rebels." Na verloop van tijd verhuisde hij stapsgewijs naar groepen waar er steeds meer werd ingestoken

op zelfstandigheid. "Op het laatst leefde ik met andere jongeren in een buitenwoning in Landgraaf", vertelt Brandon. "En toen begon het wel flink te kriebelen. Ik wilde op mezelf, ik voelde dat ik er klaar voor was. Dat heb ik toen vaak aangegeven. En uiteindelijk heeft Koraal voor me geregeld dat ik op mezelf kon." Brandon woont nu in een appartement dat voor hem wordt gehuurd. Een aantal keren per week krijgt hij ondersteuning. "Het is de bedoeling dat ik straks zelf iets kan huren. Op termijn wil ik huisje-boompje-beestje, maar daar ben ik nu nog niet mee bezig. Als het komt, dan komt het en als het gebeurt, dan gebeurt het. Zo denk ik al jarenlang."

Brandon is klaar voor de toekomst. Hij gaat volgend schooljaar leren voor Helpende zorg en welzijn. "Uiteindelijk wil ik aan de slag in de jeugdhulp", zegt Brandon overtuigd. "Het lijkt me geweldig om na al die jaren als cliënt van Gastenhof iets terug te kunnen geven. Om het van de andere kant te bekijken en de jongeren van nu te helpen." Die roeping om anderen te ondersteunen komt zeker niet uit de lucht vallen. "Toen we met Gastenhof deelnamen aan het wielersportproject Equipe Mont Ventoux ging ik in tijdens de eerste beklimming in Frankrijk nog echt als cliënt. Maar later ging ik mee als buddy. En hielp ik andere jongeren om hun persoonlijke doel te bereiken!" Brandon is

"Als het komt, dan komt het. En als het gebeurt, dan gebeurt het. Zo denk ik al jarenlang."

zo trots op wat hij heeft bereikt met Equipe Mont Ventoux dat hij de jaartallen van de keren dat hij deelnam op zijn been heeft getatoeëerd.

Brandon heeft al goed nagedacht over wat hij de jongeren die hij straks gaat begeleiden wil meegeven: "Luister altijd goed naar jezelf.

Maar luister ook naar de begeleiders op de groep, want ze bedoelen het goed. Probeer in elk geval altijd te leren van wat je meemaakt."

Brandon blijft ons op de hoogte houden van zijn vervolgstappen. "Ik werk al jaren mee aan interviews en filmpjes voor Koraal en dat blijf ik ook doen. Dat is toch vanzelfsprekend?" ■

→ 25 jaar vrijwilligerswerk

Aggie Savelkoul wil van geen ophouden weten

Het is eind 1995, Nederland ontwaakt. Het is vroeg en koud als Aggie Savelkoul voor het eerst voet zet binnen Op de Bies in Landgraaf. Haar missie? Zich inzetten voor haar medemens. De dan 58-jarige Aggie wil na ruim 40 jaar werken, moederen en zorgen voor onder andere haar dochters en gehandicapte broertje iets betekenen voor mensen die het minder goed hebben.

Aggie gaat aan de slag als wandelmoeder. Met negen deelnames aan de Vierdaagse van Nijmegen zit wandelen in haar bloed. Elke dinsdag gaat Aggie door weer en wind op pad met Ruud, een bewoner van Op de Bies waar ze naar verloop van tijd een goede band mee opbouwt. Deze band wordt zo speciaal dat Aggie hem ziet als haar eigen zoon en ook bewindvoerder van hem wordt. Deze bijzondere taak houdt ze maar liefst 22 jaar vol.

Aggie vindt het heerlijk om haar vrijwilligers-taken uit te voeren en wordt steeds meer betrokken bij onze prachtige organisatie. Naast al het goeds dat ze voor Ruud doet, helpt ze samen met haar man Jan ook mee tijdens de grote activiteiten die de afdeling recreatie verzorgt.

Koffie en vlaai verkopen tijdens de kermis. Of zorgen voor de Raad van Elf tijdens carnaval; Aggie vindt het allemaal prima en geniet van elk moment.

Op het moment van schrijven baalt de nu 83-jarige Aggie echter stevig. Juist nu ze vanwege lichamelijke klachten langzaam - heel langzaam- zou moeten gaan denken aan afbouw van haar geliefde vrijwilligerswerk steekt corona de kop op en kan ze Op de Bies minder vaak bezoeken dan ze eigenlijk wil.

Hoewel Aggie vaak zegt 'dat ze zelf niet graag in de belangstelling staat', willen we haar bij deze toch even in de schijnwerpers plaatsen. 25 jaar vrijwilligerswerk... dat mag niet onopgemerkt blijven. Dus daarom: Aggie, ongelooflijk bedankt voor jouw inzet! ■

→ Collega met passie, veerkracht en lef

Maria Ruwette-Schaeks

Opleidingsfunctionaris Koraal Parkstad

"Investeren in de kennis en kunde van medewerkers, zodat zij de vragen van onze cliënten zo goed mogelijk kunnen beantwoorden. Daar zet ik me als praktijk- en opleidingscoördinator elke dag voor in. We begeleiden studenten onder andere van stage naar een leer-/arbeidsovereenkomst, bespreken met onderwijsinstellingen waar cliënten in de praktijk behoefte aan hebben. Daarnaast geven we mensen die een uitkering hebben of een carrière switch willen maken de kans om aan de slag te gaan.

Last but not least: we helpen medewerkers die al bij ons in dienst zijn verder. We denken actief mee in hoe zij zich kunnen blijven ontwikkelen. Om persoonlijke doelen te bereiken, maar ook om de wensen en behoeften van onze cliënten te kunnen blijven beantwoorden. Bijvoorbeeld via zelfreflectie, coaching, training of het volgen van een opleiding. Op die manier kunnen we de medewerkers die onze cliënten hard nodig hebben binden, boeien en behouden. Daar ben ik zelf het beste voorbeeld van. Want ik begon hier ooit als leerling met het begeleiden van schoolgaande kinderen. Later werkte ik met cliënten met een ernstig meervoudig beperking, senioren en cliënten met een behandelplan en uiteindelijk kon ik doorgroeien naar mijn huidige functie.

Kan ik u of iemand die u kent wellicht verder helpen? Neem dan telefonisch contact met me op via 06 - 53 85 92 32 of via e-mail: mruwette@koraal.nl ■

IBO-team herstelt rust op groepen met hulp en handreikingen

De best passende zorg en ondersteuning bieden aan cliënten. In een omgeving die veilig is, waar iedereen zich op zijn gemak voelt en waar er veel ruimte is voor persoonlijke aandacht. Daar gaan onze medewerkers op de groepen voor complexe gedragsproblematiek voor. Het bereiken van dat doel is een uitdaging. Elke dag opnieuw. Door de gedragsproblemen die onlosmakelijk zijn verbonden met de bewoners weten onze medewerkers dat ze elke dag het onverwachte kunnen verwachten. Als je als medewerker goed in je vel zit en collega's goed aanvoelt, kun je samen het hoofd bieden aan deze problemen. En ga je na een intensieve werkdag met voldoening naar huis. Maar wat doe

je als het gedrag van een bepaalde cliënt overheerst? Als er meer escalaties zijn dan voorheen. Of als je vaker te maken krijgt met agressie en ziet dat collega's het ook lastig hebben. Dan wordt het bieden van de best passende zorg en ondersteuning een opgave in plaats van een uitdaging. Elke dag opnieuw. In dat geval kun je wel wat extra hulp gebruiken. Van iemand die met een frisse blik naar de situatie kijkt. Iemand die handreikingen aandraagt en jou in staat stelt om anders om te gaan met wat er gebeurt, zodat de situatie op de groep weer stabiel wordt. En dat cliënten zich ook weer op hun gemak voelen, inclusief de cliënt die met zijn gedrag onbedoeld voor veel spanning heeft gezorgd.

Koraal regio Parkstad formeert op dit moment een IBO-team (Inzet Bijzondere Omstandigheden). Teamleider en kartrekker Nicole Mommer legt uit: "Met vaste medewerkers die kunnen inspringen als de nood aan de man is op een bepaalde groep. Een IBO-medewerker ondersteunt, observeert en coacht de medewerkers van de betreffende groep zo intensief en zo lang als nodig is. In afstemming met

bijvoorbeeld de gedragswetenschapper en de methodiektrainer werkt hij samen met de groep aan het terugvinden van een stabiele basis.

Vanzelfsprekend ook met een stuk kennisoverdracht en het werken met succeservaringen, zodat de medewerkers na de extra ondersteuning weer zelfstandig verder kunnen. Het mooiste aan dit alles is

dat uiteindelijk de cliënt hiervan profiteert. Want in geval van crisis hoeven we deze niet meer tijdelijk of voor langere tijd uit zijn vertrouwde situatie te halen. Ook bij een crisisplaatsing van een externe cliënt kan een IBO-medewerker veel bijdragen. Door ervoor te zorgen dat de druk bij de overige medewerkers niet te hoog oploopt en de nieuwe cliënt de best mogelijke ontvangst te geven. Zo voorkomen we zoveel mogelijk

→ Nicole Mommer: "Het mooiste aan de ondersteuning via IBO is dat uiteindelijk onze cliënten profiteren!"

→ Erwin van Splunter: "Het geeft veel voldoening om begeleiders en cliënten nieuwe inzichten te geven."

→ Silvana Heyll "Als je emmer vol is, ben je blij met hulp en feedback waar je iets mee kunt."

nieuwe trauma's en doen we recht aan onze belofte om altijd de best passende zorg en ondersteuning te bieden.

Erwin van Splunter sprong de laatste maanden bij wijze van pilot bij op een woongroep die voor een uitdaging stond: "Het geeft veel voldoening om begeleiders, maar ook cliënten nieuwe inzichten te geven. Daarmee kunnen ze hun onderlinge band versterken en ook een positiever zelfbeeld ontwikkelen. Dat is het doel van een IBO-medewerker. Iemand die niet alleen meehelpt in een crisissituatie, maar ook bijdraagt aan het leggen van een stabiele basis waarop verder kan worden gebouwd."

"De tijdelijke ondersteuning van Erwin was gewoon erg welkom toen het op onze groep steeds stroever begon te lopen", zegt Silvana Heyll. "Als je emmer vol is, ben je blij dat je hulp krijgt en dat iemand feedback geeft waar je iets mee kunt. We kijken nu weer met een frisse blik naar wat er gebeurt op de groep."

"Kijk, bij onze cliënten kun je escalaties niet voorkomen", zegt Silvana. "Maar we weten nu wel beter wat we allemaal kunnen doen om die escalaties minder heftig te maken en minder lang te laten duren. Daarnaast is het fijn dat je weet dat de mogelijkheid bestaat om extra hulp in te roepen, zodat je een crisissituatie kunt voorkomen."

"Koraal regio Parkstad wil het IBO-team graag uitbreiden met ervaren medewerkers", vertelt Nicole Mommer "We zoeken mensen die vanuit een helicopterview hun bijdrage kunnen leveren aan het herstellen van rust op een groep. Of het nou een gedrags- of senioren groep binnen Op de Bies is of een behandelgroep bij Gastenhof: wanneer escalaties zorgen voor ontregeling van de dagelijkse gang van zaken kan iedereen profiteren van de inzet van een IBO-medewerker. Cliënten én collega's!"

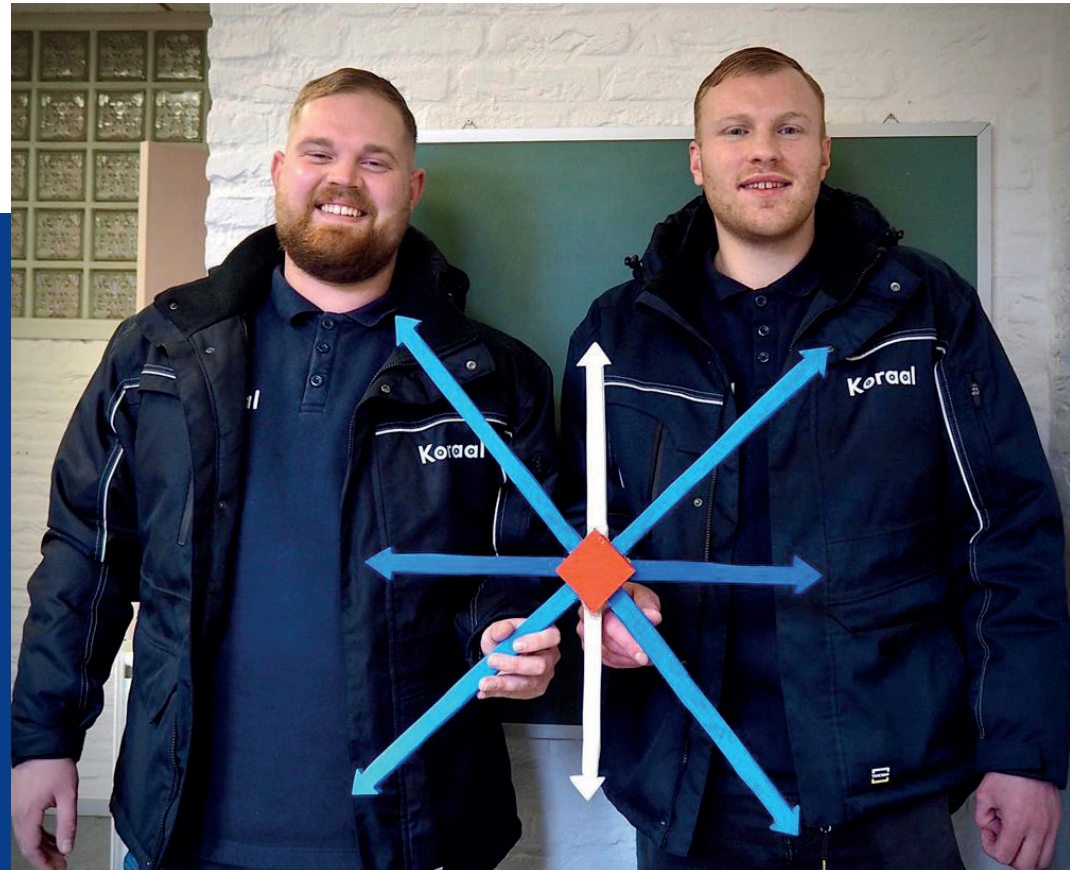
Meer weten?

Stuur dan een e-mailbericht naar Nicole Mommer via nmommer@koraal.nl ■

Kompas geeft sturing en richting aan jongeren

Kompas is een onderdeel van Koraal regio Parkstad dat een zinvolle invulling van de dag biedt voor jongeren met een licht verstandelijke beperking die op dit moment geen aansluiting vinden bij de huidige dagbesteding of niet meer naar school kunnen gaan. Voor de één kan dit ondersteuning zijn in het groeien naar een betaalde baan, voor de ander is het een motivatie om simpelweg uit bed te komen en de dag zinvol in te vullen. "Een kompas is letterlijk een richtingbepaler", lichten begeleiders Bryan Erkens en Maikie Schroijen toe. "Kompas Parkstad staat dan ook voor sturing en richting geven aan een groep jongeren. Samen kijken naar mogelijkheden in de maatschappij. Zonder onderscheid of oordeel."

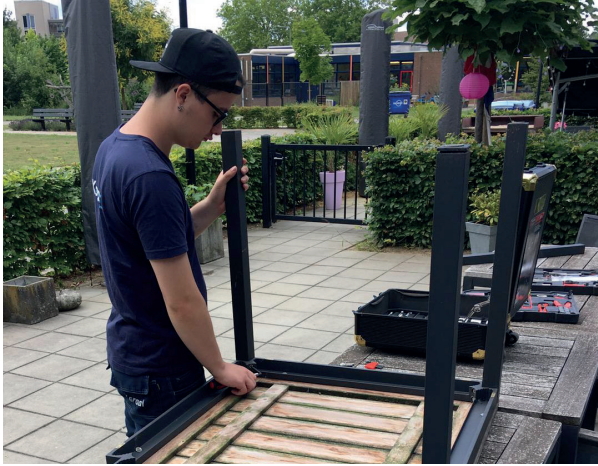
→ Kompas-begeleiders Bryan Erkens (links) en Maikie Schroijen.

Kompas Parkstad werkt samen met uiteenlopende organisaties waar de jongeren aan de slag kunnen. "Externe werkplekken zijn van groot belang", vertelt Bryan Erkens. "Niet alleen om een breed klussenaanbod te kunnen bieden, maar ook om de jongeren optimaal te laten participeren in de samenleving. Zo werkt Kompas bijvoorbeeld

samen met de Voedselbank." Werkzaamheden bij externe partijen variëren van klein onderhoud tot hovenierswerkzaamheden. Ook kunnen de jongeren van Kompas binnen Koraal regio Parkstad aan de slag. "Ze pakken klussen aan die hen de mogelijkheid geven om te laten zien wat ze kunnen", vervolgt Bryan. "Zo helpen ze bij verhuizingen,

voeren ze onderhoudswerkzaamheden uit en onderhouden ze tuinen. Maar ze hebben bijvoorbeeld ook het restaurant een metamorfose gegeven door de inrichting te veranderen en het interieur van vrolijke kleuren te voorzien. En last but not least: ze zorgen ervoor dat er geen zwerfafval ligt rondom de centrumlocatie in Landgraaf."

→ De jongeren van Kompas voeren de meest uiteenlopende klussen uit.

Corona stelt ook Kompas Parkstad op de proef. Door steeds opnieuw te kijken naar wat er nog wél mogelijk is, kunnen klussen en activiteiten toch doorgaan. "Door interesses en doelen te inventariseren lukt het ons om een op maat gemaakt dagprogramma aan te bieden", licht Maikie Schroijen toe. "Op de woongroepen zelf. Sport en spel zijn ook een belangrijk onderdeel van de daginvulling, want ook hier leren de jongeren van."

Koraal Kompas werkt op basis van de MELBA-methode. Dit is een onderlegger om niet alleen de vaardigheden van een persoon, maar ook de eisen van een functie te analyseren. "Door de profielen die dan ontstaan wordt er goed in kaart gebracht welke kwaliteiten al aanwezig

zijn", vertelt Maikie. "En welke leerpunten iemand heeft. Samen wordt er doelgericht gewerkt om het perspectief van nieuwe werkzaamheden of een baan dichterbij te brengen. Dit doen we samen met jobcoaches."

"We zijn trots op onze cliënten, op de groei die ze doormaken", besluiten Bryan en Maikie. "En ook op de manier waarop we er samen aan werken om dit mogelijk te maken!"

Neem contact met ons op!

Wilt u meer weten of heeft u een klus voor Koraal Kompas? Neem dan contact op via kompasparkstad@koraal.nl of bel rechtstreeks met Bryan (06 -83 25 48 56) of Maikie (06 - 20 18 76 61). ■

Jongeren en ouders over Kompas

"Bij mijn vorige scholen en dagbestedingsplekken werd ik gepest en had ik vaak ruzie. Hier was ik ook al snel weg. Kompas is de eerste plek waar ik me zelf kan zijn en niet wordt gepest."

"Bij Kompas leer ik dingen die ik in de toekomst goed kan gebruiken bij mijn baan en in mijn eigen huis."

"Moeder cliënt: sinds mijn zoon bij Kompas zit, heeft hij vrienden. En neemt hij deze ook mee naar huis."

→ Coronaproof carnaval

Carnaval en corona zijn geen geweldige combinatie. Toch hebben we binnen Koraal regio Parkstad samen met cliënten uiteenlopende coronaproof carnavalsactiviteiten georganiseerd. Met een ander karakter dan we gewend zijn, maar daardoor niet minder feestelijk. Hopelijk kunnen we volgend jaar weer met z'n allen zingen en dansen. Alaaf!!!

↑ Rapapaaa rapapaaa! We vroegen aan cliënten of zij dit jaar de carnavalsposter wilden ontwerpen. Vervolgens kwamen uit alle hoeken van de regio inzendingen binnen. Wat had de jury het moeilijk om een winnend ontwerp te kiezen. Uiteindelijk viel de keuze op de poster van Gino Sterk.

↓ Alaaf! Ondanks de rare tijd waar we nu in leven, heeft C.V. de Bieskes toch een prachtig prinsenpaar kunnen uitroepen: Prins Piërre de 1ste & Prinses Lisa de 1ste. De proclamatie vond geheel coronaproof plaats op de woongroep van het prinsenpaar.

↑ Surprise surprise! Alle groepen werden verrast met een 'feestje in een tasje', gevuld met onder andere ballonnen, serpentines, kleurplaten, carnavalsmuziek en posters. De cliënten en medewerkers hoefden zelf alleen nog maar de gezelligheid toe te voegen om er een leuk feestje van te maken!

← Tada tadaaa! Door de maatregelen rondom corona was het dit jaar helaas niet mogelijk om een carnavalsoptocht te organiseren. Tenminste, niet in fysieke vorm. In plaats daarvan organiseerden we een digitale optocht. Cliënten en medewerkers van uiteenlopende groepen stuurden filmpjes in die werden uitgezonden door Koraal Media!

→ House party! Cliënten van Op de Bies en jongeren van Gastenhof lieten zien dat je samen met de andere cliënten, jongeren én begeleiders van de groep ook prima een feestje kunt bouwen.

→ Overgangsjaar Wet zorg en dwang

Maatwerk blijft de sleutel

Zorg voor mensen met een verstandelijke beperking moet zoveel mogelijk op vrijwillige basis plaatsvinden. Tenzij er sprake is van ernstig nadeel voor de betrokken persoon of zijn omgeving. Dan is er een stappenplan om te beoordelen of onvrijwillige zorg noodzakelijk is. Dat is in het kort de inhoud van de Wet zorg en dwang (Wzd), die op 1 januari 2020 is ingegaan. Inmiddels is het overgangsjaar verstreken. Tijd om de balans op te maken.

"Laat ik voorop stellen dat we het bij Koraal al heel goed deden", zegt Marlies van Rooijen. "Wat onvrijwillige zorg betreft, was het altijd al 'nee, tenzij'. Nieuw is dat we een stappenplan volgen om die onvrijwillige zorg uiteindelijk te mogen verlenen. Dat we die stappen vastleggen in het zorgplan en evalueren met de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordiger. En dat we op basis daarvan afspraken met elkaar maken die het kader vormen waarbinnen we zorg en behandeling verlenen."

Top of mind

Als kennisdrager Wet zorg en dwang was Marlies nauw betrokken bij de (basis)scholing van medewerkers. Belangrijk is nu het borgen van kennis. "Om ervoor te zorgen dat de Wzd top of mind blijft, beschikken alle groepen over een aandachtsfunctionaris Wzd. Die focust op bewustwording, op goed kijken en luisteren naar de cliënt. En stimuleert collega's om na te denken over alternatieven voor 'iets dat de cliënt moet maar niet wil, of juist wil maar niet mag'. Kennis van de

afspraken in het zorgplan is daarbij essentieel. Net als het signaleren en zorgvuldig rapporteren van situaties waarin je daarvan moet afwijken", aldus Marlies.

Als de cliënt gelukkig is, dan zijn wij het ook

De Wet zorg en dwang stelt dat de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordiger moeten kunnen terugvallen op een onafhankelijke cliëntenvertrouwenspersoon Wzd. Jeannette Hendriks werkt sinds vorig jaar als zodanig bij de Koraal-locaties Maasveld en Op de Bies.

Welke stappen zijn er in 2020 gezet?

- De beleidsnotitie Gedwongen Zorg binnen Koraal is opgesteld.
- Basisscholing voor iedereen die contact met cliënten heeft is uitgerold.
- Externe, onafhankelijke cliëntvertrouwenspersonen Wzd zijn benoemd (Jeannette Hendriks, Suzan Derks & Corine Gerritsen via Zorgbelang).
- Met collega-organisaties zijn afspraken gemaakt over de inzet van extern deskundigen (onderdeel stappenplan).
- Er zijn Wzd-functionarissen benoemd (Inge Koop & Rachelle Arends), die:
 - zorgen dat de randvoorwaarden aanwezig zijn om de wet goed uit te voeren;
 - het zorgplan beoordelen;
 - toezien op inzet van de minst ingrijpende onvrijwillige zorg en zo snel mogelijke afbouw.
- Er is aansluiting gezocht bij een onafhankelijke klachtencommissie (KCOZ).

"Ik ben partijdig en behartig de belangen van de cliënt", benadrukt Jeannette. "Ik ga uit van zijn of haar wens, ook als die botst met wat ik als professional nodig acht. Samen met de cliënt zoek ik een weg om die wens in de organisatie bespreekbaar te maken."

Onafhankelijk

"Mijn onafhankelijkheid is mijn grootste kracht. Al zit ik er met dezelfde intentie in als de mensen van Koraal. 'Als de cliënt

gelukkig is, dan ben ik het ook', dat is wat ik heel sterk ervaren heb. Daardoor verloopt de samenwerking heel constructief."

Improviseren door corona

"Corona haalde een dikke streep door mijn kennismakingsrondje", vertelt Jeannette. "Maar gelukkig kon er veel digitaal. In de zomer ben ik rondgeleid op onderdelen van Maasveld. Op de Bies volgt zodra dat weer kan. Cliënten weten me in elk geval te vinden. Mijn flyers en de voorlichting aan teamleiders,

zorgcoördinatoren en Wzd-functionarissen hebben zichtbaar effect gehad."

Corona raakte ook het werk van Marlies. "Tijdens de eerste lockdown mochten cliënten geen fysiek bezoek ontvangen. Gelukkig werd het overheidsbeleid bij de tweede lockdown versoepeld. Toen hebben we - met de Wzd in ons achterhoofd - bezoeksafspraken op maat gemaakt voor elke cliënt. Dat werkt prima. Maatwerk is toch de sleutel. Daar worden cliënten blij van. En wij ook." ■

→ Meer weten? Klik op de bovenstaande brochure voor meer info over de Wet zorg en dwang...

→ Wijkagent Rob Meisters over de samenwerking met Gastenhof

"Met elkaar in gesprek blijven werpt vruchten af"

De jongeren die bij Gastenhof in Simpelveld wonen hebben veelal problemen die je niet op het eerste oog ziet. En als je niet lekker in je vel zit, ben je kwetsbaar of zoek je een uitlaatklep. Sommige jongeren zijn gevoelig voor invloeden van anderen en laten zich eerder verleiden tot streken of erger. Andere jongeren lopen weg, omdat vluchten op dat moment de enige oplossing lijkt. Hierdoor wordt de situatie er vaak niet beter op: jongeren krijgen een slechte naam in de wijk of komen in aanraking met de politie. Hoe zorg je er dan voor dat er begrip ontstaat voor deze lastige situatie? En wat kun je er zelf aan doen om overlast zoveel mogelijk te beperken? Dan ga je met elkaar in gesprek. Vier jaar geleden schoven een wijkagent en een jongerenwerker van de gemeente voor het eerst aan bij het veiligheidsoverleg, dat werd geïnitieerd door een medewerker van een Gastenhof-groep waar veel van het bovenstaande speelde. Het overleg vindt sindsdien maandelijks plaats. Wat heeft het opgeleverd? Dat vroegen we aan Rob Meisters, de huidige wijkagent.

"Door het veiligheidsoverleg heb ik een beter beeld gekregen van hoe het er binnen Gastenhof aan toe gaat", zegt Rob. "Gastenhof is in feite een dorp binnen het dorp Simpelveld. En in dat dorp gebeuren veel dingen die je beter begrijpt als je weet wat er op de achtergrond speelt. Die informatie en de afstemming is erg waardevol, want daardoor ik kan mijn werk effectiever uitvoeren.

Een ander mooi voorbeeld van hoe we kennis met elkaar delen is die keer dat de Gastenhof-medewerkers bij ons op kantoor een presentatie gaven over de Wet zorg en dwang. En uiteraard maken zij op hun beurt gebruik van mijn vakkennis."

Een bijkomend voordeel van deelnemen aan het veiligheidsoverleg is dat Rob vaker over de

vloer komt bij Gastenhof en daardoor gelijk zichtbaar is voor de jongeren. "Door corona ben ik nu even wat minder op locatie, maar normaal gesproken maak ik altijd een praatje met ze", vertelt Rob. "Mijn doel is om uitleg te geven en begrip te tonen. Om te laten zien dat ik als wijkagent ook gewoon een mens ben. Kijk, mijn uniform maakt indruk. Daar ben ik me heel bewust van. Maar ik ben er ook om

→ Wijkagent Rob tijdens een opruimactie met cliënten in het Simpelveldse Hellingbos.

een andere kant te laten zien. Ik sta open voor een gesprek en als de nood hoog is, kan ik ook daadwerkelijk iets voor de jongeren betekenen. Ik ben er namelijk ook om oplossingen te bedenken. Zonder dat we meteen de strafrechtelijke weg hoeven te bewandelen.

"Een goed voorbeeld van wat onze samenwerking oplevert zijn de weglopers",

→ Rob Meisters: "Samen weten we meer en als je op de hoogte bent van wat er speelt, kun je ook in een vroegtijdig stadium actie ondernemen."

vervolgt Rob. "Het zijn er vaak maar een handvol, maar in sommige periodes loopt er bijna dagelijks iemand weg. Met als gevolg veel regelwerk. Als we samen constateren dat er weer een dergelijke periode is aangebroken, gaan we met elkaar in overleg en maken we afspraken. Medewerkers van Gastenhof zetten hier vervolgens acties op uit. Dat scheelt de politie tijd. Tijd die we kunnen besteden aan andere zaken. En ik kan je zeggen: we hebben het druk genoeg!"

Het overleg tussen de wijkagent en Gastenhof geeft ook inzicht in wat er onder de jeugd speelt. Onder jongeren van Gastenhof, maar ook onder andere jongeren in het dorp. "Wijkagenten hebben een signaalfunctie en Gastenhof heeft dat ook", licht Rob toe. "Samen weten we meer en als je op de hoogte bent van wat er onder de jeugd speelt, kun je ook in een vroegtijdig stadium actie ondernemen. Ik steek liever tijd in preventief handelen dan dat we dingen laten oplopen en we later repressief moeten optreden. Dat is uiteindelijk niet in het belang van de jongeren. En ook niet in het belang van de wijk."

"Daarom ben ik blij dat we ons gevonden hebben in een goede samenwerking. Een samenwerking die leidt tot een veilige omgeving met meer begrip voor elkaar." ■

→ Blijven denken vanuit mogelijkheden

Digitale daginvulling uitkomst voor Koraal Media

Door corona ziet de daginvulling van veel cliënten er op dit moment heel anders uit. Zo ook voor de cliënten die zijn verbonden aan Koraal Media. Zij hebben op dit moment thuis dagbesteding of op één vaste locatie. Door de maatregelen op het gebied van corona missen ze het contact met andere cliënten, artiesten en vrijwilligers. Toch is er ondanks de maatregelen veel mogelijk.

→ Cliënten en gasten nemen via Skype deel aan de live uitzendingen van Koraal Media.

Tijdens de lockdown is Koraal Media meer en meer op een digitale manier dagbesteding gaan bieden. Zo schuiven cliënten nog steeds aan bij live uitzendingen, maar nu even tijdelijk vanuit thuis of vanuit de woongroep. Hoe? Via Skype bijvoorbeeld. Samen met de cliënten die nog wel aanwezig kunnen zijn in de studio bereiden ze shows voor, interviewen ze artiesten en leveren ze op andere manieren hun bijdrage aan de uitzendingen. Ondanks

de afstand zijn ze op deze manier toch een beetje bij elkaar. En dat heeft een duidelijk positief effect op hoe ze in hun vel zitten. Wil je dat met je eigen ogen zien? Volg dan de uitzendingen van Koraal Media via de app, website of het tv-kanaal van Koraal Media.

Glazen Huis

Door de mogelijkheden op digitaal gebied kon in december ook het Glazen Huis van

Koraal regio Parkstad doorgaan. Toen duidelijk werd dat het jaarlijkse evenement door de maatregelen rondom corona niet in fysieke vorm doorgang kon vinden, zocht Koraal Media samen met de collega's van recreatie en vorming naar een alternatief. Door het Glazen Huis in digitale vorm door te laten gaan, hadden cliënten even iets anders aan hun hoofd dan corona. Reeds ingeplande artiesten werden gebeld of kwamen via Skype in de live uitzendingen. Dat leverde grappige gesprekken op. Na het interview werd meestal een videoclip van de betreffende artiest uitgezonden of draaide de dj een aantal liedjes.

Acties voor het goede doel

Daarnaast bedachten cliënten en medewerkers ook in 2020 uiteenlopende acties om geld op te halen. Zo sprokkelde Guido met zijn jaarlijkse wafelactie maar liefst € 643,- bij elkaar en leverde de flessenactie van Sven € 85,50 op. Bijna de helft van de totale opbrengst (€ 3050,-) werd binnengehaald met de 'Pentastische' actie! De medewerkers achter het Electronisch Cliënten Dossier (ECD) begonnen in oktober met de verkoop van balpennen met verschillende spreken. Deze actie liep als een trein. Zouden de verkoopkwaliteiten van onze medewerkers hier iets mee te maken hebben? Vast en zeker!

→ De Heerlense Hazes, de Kerstvens namens alle cliënten, de onthulling van de opbrengst van Guido's wafelactie. Zomaar een greep uit het gevarieerde aanbod van Koraal Media.

Activiteiten die coronaproof zijn

Het uiteindelijke totaalbedrag van € 6566,- dat tijdens de Glazen Huis-week is opgehaald zal worden ingezet om tijdens de coronaperiode activiteiten te organiseren voor alle cliënten van Koraal Parkstad. De medewerkers van

recreatie en vorming zijn inmiddels druk bezig met het organiseren van allerlei activiteiten die binnen de actuele coronamaatregelen passen. Welke? Dat ziet u op Facebook en in het volgende regiojournaal. ■

Goede mobile health care draagt bij aan de glimlach van de cliënt

IMPACT magazine interviewde onlangs Koraal Parkstad-medewerker Diana Lardinois over het onderwerp digitale verslaglegging. Het blad wordt uitgegeven door Tenzinger, de ontwikkelaar van het Elektronisch Cliënten Dossier (ECD) dat Koraal gebruikt. Hieronder het volledige interview.

Verslaglegging van cliëntgegevens dient in de eerste plaats ten goede te komen aan de kwaliteit van leven van de cliënten, vindt Diana Lardinois, projectleider, trainer en coach bij Koraal. Daarom stuurt ze in de ontwikkeling van het ECD Fierit ook strikt op de vraag wat de cliënt eraan heeft. Ze is positief over de ambulante toepassing van de Fierit Zorg App.

Complex

"De veelheid aan doelgroepen waarvoor wij actief zijn maakt het complex om alles in één systeem

te structureren”, zegt Diana. “We willen ervoor zorgen dat onze medewerkers zo weinig mogelijk administratieve last ervaren in hun werk én dat die administratie van toegevoegde waarde is voor onze cliënten. Niet al onze cliënten zijn in staat om onder woorden te brengen wat ze op dit gebied van ons verwachten. Maar degene die dit wel kunnen, hebben feitelijk allemaal dezelfde boodschap: “Medewerkers moeten minder achter de computer zitten.” Aan mij de taak om dit te realiseren.

Wat dat betreft vind ik het een voordeel dat ik hier dertig jaar geleden begonnen ben als begeleider en dus geen technische achtergrond heb. Ik kan met recht zeggen: als ik het snap, snappen alle medewerkers het. Ik toets alles wat we op dit gebied ontwikkelen aan de vraag of het raakt aan de bedoeling, dus of het van toegevoegde waarde is voor de cliënt. Als ik het niet voel, leg ik het terug.

Wat ik daar inmiddels van heb geleerd, is dat wanneer we administratieve oplossingen bedenken, we niet moeten beginnen met zoeken naar een vorm of middel, en dat dan toetsen aan hoe het aan het leven van cliënten en medewerkers bijdraagt. We moeten het precies andersom aanpakken.”

Heldere visie

Dit vraagt om een visie op mobile health care. “Die zit bij mij ingesleten in hoe ik mijn werk doe”, vertelt Diana. “En in de kern komt die heel simpel neer op: ik wil de glimlach op het gezicht van de cliënt zien, omdat die de aandacht en ondersteuning krijgt die hij verdient. Goed leven begint bij simpele dingen. Daarbij zoek ik de technologische oplossingen die helpend kunnen zijn. Als ik daarna kan bijdragen, ga ik straks tevreden met pensioen.”

“We stimuleren cliënten om zelf te verwoorden waar ze gelukkig van worden.”

De cliënt als basis

Registratie moet nu eenmaal plaatsvinden, beseft ook Diana. “En daar gaat het schuren”, zegt ze. “De teamleider moet de informatie op zijn bureau krijgen op basis waarvan hij goed kan sturen op het team. Dat betekent dat je niet onder urenregistratie uitkomt, maar die moet dan wel zo simpel blijven dat de cliënt er zo weinig mogelijk last van heeft. Hetzelfde geldt voor het individueel zorgplan

voor de cliënt. Dat draait natuurlijk niet om het ECD, maar begint met een gesprek over het goede leven van de cliënt. Als dat helder is, heb je de basis voor de rapportage in het ECD. Voor veel medewerkers staat in dat proces toch de computer op de voorgrond en wordt het gesprek met de cliënt op basis daarvan gestuurd. Om dat op te lossen hebben we in het ECD letterlijk de vragen opgenomen voor de cliënt waarvan die gelukkig wordt en wat de begeleidingsstijl van zijn voorkeur is. We stimuleren de cliënten om dit zelf te verwoorden.”

Op die manier wordt het ECD een document dat echt uitgaat van de cliënt, stelt Diana. “Natuurlijk zitten er ook elementen van gezonde bedrijfsvoering in”, zegt ze. “Het zorgkantoor wil weten of de mondzorg voor iemand met een verstandelijke beperking een probleem is. Dus de informatie daarover nemen we op.

Toch krijg ik daar de kriebels van, want voor de cliënt is het niet van toegevoegde waarde als die zelf zijn tanden poetst en twee keer per jaar naar de tandarts gaat. Dat blijf ik dus ter sprake brengen. Hetzelfde geldt voor het in kaart moeten brengen van het netwerk van de cliënt. We hebben cliënten die al zestig jaar bij ons wonen. Van deze mensen kun je

echt niet verwachten dat ze buiten hun familie drie mensen in hun netwerk hebben. Ik zou de zorgkantoren tekort doen als ik niet zou zeggen dat ze in de loop der jaren de dialoog met ons zijn aangegaan over dit soort onderwerpen, maar ik blijf het op de agenda zetten."

Samenwerking

Diana Lardinois zat in 2015 in de projectgroep om het nieuwe ECD op te bouwen. Een activiteit waarvoor Koraal het toenmalige Unit4 Cura, dat vorig jaar werd overgenomen door Tenzinger, als partner heeft gekozen. "Door samenwerking geef je de ontwikkelaar inzicht in hoe wij in de praktijk werken en voorkom je dat medewerkers de aanbieder de schuld geven als een systeem niet naar hun wens functioneert", zegt ze. "Daarom hebben we er ook nadrukkelijk voor gekozen niet alleen een werkinstructie op papier aan te bieden, maar hier actieve ondersteuning bij te bieden en uit te leggen wat het kan opleveren als je er goed mee werkt. De medewerkers moeten begrijpen dat je niet om technologie voor verslaglegging heen kunt als je een gezonde bedrijfsvoering wilt."

Inmiddels is een ontwikkelteam opgezet met medewerkers met verschillende functies om cyclisch verdere verbetering door te

voeren. "Het past ook bij de werkwijze van de mensen achter Fierit om het op deze manier te doen", licht Diana toe. "Ze organiseren ook sessies om bij de gebruikers kennis op te halen. Dat brengt de werelden van praktijk en ontwikkelaars bij elkaar."

Zorg App

Voor de ambulante begeleiding waren de medewerkers gewend met laptops te werken voor de verslaglegging. Geen gelukkige werkwijze, vonden zij, want cliënten vonden dat lang niet altijd prettig en bovendien leidde het tot afhankelijkheid van de internetverbinding ter plekke.

"Onze medewerkers zeggen nu: 'Ik zit echt samen met de cliënt te rapporteren'. En het scheelt ze 's avonds thuis een uur achterstallige administratie inhalen."

Daarom is in samenwerking met de Fierit-consultants de overstap gemaakt naar de Zorg App, die het mogelijk maakt om de administratie gewoon op de smartphone te

doen. "Dat gaat veel sneller", zegt Diana. "En het geeft een andere sfeer, want de medewerker hoeft geen computer open te klappen."

Bovendien biedt het een mogelijkheid voor spraakherkenning, wat het registratieproces nog verder versnelt." Per cliënt levert werken met de Zorg App dagelijks vijf tot tien minuten tijdsbesparing op, wat bij alle cliënten bij elkaar opgeteld een substantiële tijdswinst betekent. "Die tijd kan de medewerker nu echt aan de cliënt besteden", zegt Diana. "Onze medewerkers zeggen nu: 'Ik zit echt samen met de cliënt te rapporteren'. En het scheelt ze 's avonds thuis een uur achterstallige administratie inhalen."

Diana Lardinois zou deze aanpak ook graag op de woongroepen van Koraal willen gaan toepassen. "Dan kun je ook daar veel efficiënter werken", zegt ze. "Maar we zijn bewust begonnen met een kleine pilotgroep om het goed te kunnen introduceren en de meerwaarde te kunnen bepalen. De wens om nu die volgende stap te zetten is er echter zeker wel. Net als de wens om het ECD zo vorm te geven dat het bijna een dagboek wordt voor de cliënt. Maar ik weet dat ik niet sneller moet gaan dan de werkvloer." ■